

положението на масите имаме такива мощни средства каквито сж: науката, политиката, религията и литературата? Или те сж слаби да ни помогнат за нашето економическо и морално подобрене? Тогата каква е техната цел и задача? Щом само революцията е ефикасно средство в туй отношение, то тогава нека изоставим всичко друго и пригърнем само революцията.

Тук се издига мъчния път. Ний виждаме, че и комунистите, — тези отчаяни революционери — си служат с науката, философията, политиката и литературата. Изхвърлят само религията. Защо? Защото религията учи да работим върху себе си, да дирим царството божие вътре в себе си и всичко останало ще ни се предаде. Религията ни учи да работим мирно и тихо, да работим и да търпим и се надяваме; когато пък революционера учи да убиваме, да трошим и сжбаряме — да опустошваме, че после да градим както си намерем за добре.

Впрочем ний не пишим една политическа статия а една хроника за туй след казаното до тук, ако и да е недостатъчно, ще преминим към другите сказки на г. Бакалов.

В сказката: нашата литература и комунизма той разглежда на бързо почти всички наши писатели от Добри Чинтулов до днес. Всички разглеждаше с комунистически интерес. Разбирасе, че обстойно разгледа Ботева и влиянието на Ничаева върху него. Но най-много се спре на Вазова, в поезията на когото намери само едно хубаво творение: „Раковски“ от епопея на забравените. (Зер, тжй му понася). Ог рече, Ст. Михайловски и Пенча Славейков. За П. Ю. Тодоров, П. Кр. Яворов и Ив. Кирилов каза, че са били истински писатели, само когато сж писали на теми, що допадат на социализма (В онова време, както се знае, „комунизма“ още не бе „открит“. За „Парижката комуна“ г. н. Бакалов и неговите другари, се осетиха едва преди няколко години), а щом почнали да пишат така както техните наблюдения над живота им диктовали, те престанали да пишат хубаво. За г. н. А. Страшимиров каза, че заглжхнал и сам се четел. Необичали г. Бакалов да чуе, че „общедостъпната библиотека“ на г. А. Страшимиров през тая година се разпространи в села и градове и се чете от всички непревзети интелегентни у нас? По отношението на г. Страшимирова аз се солидаризирам с г. Бакалова само в туй, че г. Стр. трябва или да започне некое свое списание или да работи в съществуващите сега. Защото той има вече авторитет, има изработено име, а без свое списание или без да работи в друго списание, е без глас. А един писател като г. А. Стр. не бива да